

Tilfælde være saadan, at den, der til syvende og sidst har det økonomiske Ansvar for Virksomheden og staar med det i Nedgangstider og i Opgangstider, hvor andre maaske, hvis det viser sig at gaa mindre godt, kan forlade Virksomheden, maa ogsaa have Hovedindflydelsen paa de Dispositioner, som skal træffes i Virksomheden, idet han til syvende og sidst maa tage det økonomiske Ansvar, det direkte Ansvar for, om Virksomheden gaar mere eller mindre godt. Det er udmærket, hvis han har det bedste Forhold til sine Arbejdere og vil tale med dem og give dem Indsigt i Virksomheden, men jeg tror ikke, man kommer udenom, at den, der har Ansvaret, maa ogsaa, hvis han ikke frivilligt giver Afkald derpaa, kunne hævde Retten til at disponere og bestemme, saadan som han finder, det tjener Virksomheden og derigennem ham selv bedst.«

Hans Hedtoft (S.) anerkendte fuldtud Forslagsstillernes gode Hensigt og den absolutte Nødvendighed af at søge at naa til en Løsning af Konfliktspørgsmaalet, men som Forholdene for Tiden stillede sig, vilde han aabent sige, at han ikke troede paa Muligheden af at skabe Enighed paa det skitserede Grundlag. Socialdemokratiet maatte modsætte sig tvungen Voldgift i den foreslaaede Form og det af mange Grunde, som Taleren nærmere gjorde Rede for. Forslaget om Nedsættelse af en Kommission havde han den største Sympati for. »Det kan kun være nyttigt, at Parterne paa Lovgivningsmagtens Initiativ og under Lovgivningsmagtens eller Regeringens Ledelse kommer i Gang med at drøfte disse Problemer. Jeg vil gentage, hvad jeg sagde indledningsvis, at ingen ansvarsfølelse dansk Politiker efter min Mening kan undgaa ganske aabent at indrømme, at dette Problem banker paa Døren, og at det er en Forpligtelse for alle Parter at søge at naa til en Løsning, for det, vi har oplevet i den seneste Tid, med at faglige Konflikter ender heroppe, og at man maa tage Stilling til dem i den Form, som det er sket, er uønsket fra enhver Side. Jeg vil i den Henseende henvise til, at der i alt Fald fra Arbejderorganisationernes og Formanden for De samvirkende Fagforbunds Side ganske aabent er sagt, at man er helt enig i den Tankegang og betragter det som yderst uheldigt, at Organisationerne ikke fandt hinanden. Formanden for De samvirkende Fagforbund, Hr. Eiler Jensen, betonedede netop paa De samvirkende Fagforbunds Generalforsamling, at vilde ikke andre, vilde De samvirkende Fagforbund tage et Initiativ for sammen med Arbejdsgiverne, eventuelt Forligsinstitutionen at drøfte nye Forhandlingsregler og hele den Problematik, der er om dette Spørgsmaal og de Fremgangsmaader, man har anvendt hidtil. Jeg er overbevist om, at saavel De samvirkende Fagforbund som vel ogsaa Arbejdsgiverne med Velvilje vil gaa ind i Forhandlinger i den Kom-